

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, dne 9. decembra.

Koncem meseca oktobra se je moral nemški general Hindenburg umakniti izpred Varšave in Lvanga, ker se mu je godilo kakor našemu generalu Konradu, da so ga presenetile naenkrat mnogo, mnogo močnejše ruske čete. Vsled Hindenburgove umaknitve smo se morali umakniti tudi mi, samo iz ozirov na splošni položaj, kajti sicer so bile naše postojanke nasproti Rusom izborna zavarovane. Med tem je dobil Hindenburg iz domovine nove čete, tako, da baje razpolaga sedaj z 12 armadnimi zbori, torej približno z enako močjo kakor mi. Vsega vojaštva skupaj, na avstrijsko-nemški in ruski strani, je približno 5 milijonov. V posebnem posvetovanju v Breslavi (v pruski Šleziji), katerega so se udeležili od naše strani nadvojvoda Friderik, prestolonaslednik Karol Franc Jožef in general Konrad, od nemške strani cesar, general Hindenburg in načelnik njegovega generalnega štaba, se je določilo, da začnemo najprej z vso močjo napadati na severnem Poljskem, a na celi drugi črti se morajo začeti boji, da se ruske čete zaposlijo in ne morejo odpošiljati proti severu. Tako je začel general Hindenburg boje okoli Lodza. Lodz je zavzel, Rusi se umikajo in nemško-avstrijska armada jih potiska proti Varšavi. Rusi so med bitko hitro uvideli, da se jim slaba godi. Zato so odpoklicali čete iz Galicije in Rusko-Poljske na pomoč proti Hindenburgu. Toda naše čete so jih z vso silo napadle pri Radomsku in Pietrkovu, jih premagale ter prisilile, da so se umaknile.

Sedaj so se začeli tudi budi spopadi v Galiciji med Krakovem in Przemyslom. Naše čete nastopajo nadepolno, kar je znamenje, da zasledujemo večji bojni cilj. Nekateri mislijo, da hočemo rusko bojno črto pritisniti zopet ob Vislo in San, kjer smo imeli Ruse še meseca oktobra.

V Karpatih se baje umikajo Rusi čez gorovje na galisko stran.

Borba za odločitev se nadaljuje.

Dunaj, dne 7. decembra.

Avstrijski generalni štab uradno razglasa:

Borba za odločitev na ruskem bojišču se nadaljuje. Avstrijske in nemške čete so zavrnile ruske napade, ki so bili naperjeni v prostoru od Piotrkowa čez Noworadomsk proti severu. Nemške čete so prodiranje sovražnikovo ustavile. V zahodni Galiciji so tudi večji boji v polnem teku. Izid teh bojev še ni znan. V tem prostoru so naše in nemške čete ujele zopet 1500 Rusov. Boji v Karpatih se nadaljujejo. Na nekaterih mestih je sovražnik več močnih čet premaknil nazaj (v Galicijo) za karpatske gorske grebene. (Mesto Piotrkow leži južno-zahodno od Varšave, Noworadomsk pa severnoizhodno od Čenstohova. Obe mesti sta na železniški progi Čenstohov-Varšava.)

Rusi pri Lodzu izgubili 20.000 mož.

Dunaj, 8. decembra.

Na severnem Poljskem se Rusi naglo umikajo, ker jih hočejo Nemci od jugoizhoda obkoliti. Izgube, ki so jih Rusi utrpeli pri bojih okoli Lodza, se cenijo na 20.000 mož. Nemci so Rusom za petami.

Ruski poraz pri Lodzu.

Bern, dne 8. decembra.

O vojnem položaju na Izhodu piše list „Bund“, da je na Poljskem rusko napadanje zlomljeno pri košenini, kar se je zvaljalo velikanski napadalni sil Hindenburgovega prodiranja v ruski bok. Le velikanski in najobupnejši naporji vseh sil, ali pa splošno umikanje, še more rešiti Ruse in njihovega položaja, ali pa mora stati neštevilnih žrtv.

Boj za Krakov.

Dunaj, dne 8. decembra.

Avstrijski generalni štab uradno razglasa:

Boji v zahodni Galiciji postajajo vedno srditejši. Naše čete so prijele sedaj sovražnika tudi od zahodne strani ter so ga pognale iz njegovih postojank Dobrezyce-Wieliczka (južnoizhodno od Krakova). Naše čete nadaljujejo z napadanjem ruskih postojank. Število ujetnikov se še sedaj ne da natančno dognati. Dosedaj se je odposlalo čez 5000 Rusov, med njimi 27 častnikov, v našo državo. Na Poljskem so naše in nemške čete v prostoru južnoizhodno od Piotrkowa povsod odbile vse nove ruske napade. V Karpatih se ni zgodilo nič posebnega.

Trdnjava Przemysl se neprestano obstreljuje.

Bukarešta, dne 7. decembra.

Petrogradski list „Nowoje Wremja“ opisuje boj za Przemysl sledeče:

Prvi napad na trdnjavo je avstrijska posadka z občudovanja vrednim junaštvom krepko odbila. Drugo obkoljevanje je za rusko armado istotako kot prvo polno težav. Rusko armadno vodstvo se je moralo odločiti, ali naj za zavzetje trdnjave žrtvuje zopet veliko število ljudi ali pa se skuša polastiti trdnjave na drug bojni način: z neprestanim obstreljevanjem. Radko Dimitriew se je odločil za poslednji način, ker se je končal prvi napad z neuspehom in zahteval prevelikih žrtv. Przemysl se torej sedaj neprestano obstreljuje, a priznati moramo (namreč Rusi), da se je dosedaj doseglo le malenkostne uspehe.

General Dimitriew še vedno poveljnik pred Przemyslom.

Sofija, dne 7. decembra.

Ruska uradna poročila zatrjujejo, da je Radko Dimitriew še vedno poveljnik ruske armade, ki oblega avstrijsko trdnjavo Przemysl. Poročila, ki so jih raztrosili nekateri listi, da je prevzel Dimitriew poveljstvo ruskih čet zoper Turke, ne odgovarjajo resnici.

Slabo pričevalo za ruski tren.

Uradno se iz avstrijskega vojnega časnikarskega stana poroča:

Rusi čutijo, da je naš tren in ureditev dopošiljanja potreben za našo armado mnogo bolj urejena kot ruska. To potrjuje tudi armadno povelje, ki ga je izdal poveljnik četrte ruske armade, general Ewert, katero se je našlo pri ujetem ruskem častniku 297. ruskega infanterijskega pešpolka.

Rusko armadno povelje slovi: „13. novembra 1914. Kakor poroča stotnik generalnega štaba prve grenadarske puščarske brigade, Szozegeler, kateri je zbežal iz avstrijskega ujet ista, vlada pri našem sovražniku pri treh uviden red. Avstrijski tren je tako vzorno urejen, da ne rabi skoro nobenega posebnega varstva. O ozarjan korne poveljnike in izražam globoko občalovanje, da kljub mnogim ukazom in poveljstvom pri ruskem trenu še vedno ni pravega reda. Zahtevam, da se v tej važni zadevi napravi enkrat pravi red.“

Rusi se bojijo časnikaarjev.

List „Zet“ poroča po berlinski „Nationalzeitung“, da je vrhovni armadni poveljnik ruske armade, veliki knez Nikolaj Nikolajevič vse ruske in angleške časnikaarje odpravil z ruske vojne črte na Poljskem. To je sumljivo znamenje, da na vojni črti ni vse tako, kakor bi si želel Nikolajevič, da bi se lahko poročalo med 8. in 1. svet.

Ruski načrti prekrizani.

Berolin, 8. decembra.

Berlinski list „Lokalanzeiger“ javlja z dne 7. decembra:

Iz brzojavk angleških poročevalcev v Petrogradu se sedaj dobi utis, da so najnovejši nemški sunki zelo izdatno zmanjšali moč ruskega prodiranja in prekrizali ruske načrte. Današnje poročilo nemškega generalnega štaba nič ne omeni, da so morali Rusi izprazniti Lodz. Pač pa prizna poročevalce „Daily Maila“ v Petrogradu, da je bil napad Nemcev krepak in da so prodirali na večih točkah. Dopsnik lista „Times“ javlja, da so začeli Nemci že dne 30. novembra obstreljevati Lodz. Z bojišča se je zdelo, kakor bi Lodz obdajal morje plamenov. V sredo so odkorakali Nemci iz mesta Zgierce, da bi naskočili Lodz, ki je že dva meseca brez vsake zveze z zunanjim svetom. V mestu so počivale vse tovarne. Med prebivalstvom je vladala lakota. „Daily Telegraph“ javlja istotako, da Nemci že od prejšnje srede prav krepko prodirajo in so pri tem prilegnili na severno-zahodno Poljskem mnogo ojačen. Nemci so gospodarji železniške proge Torun (Torn) — Wloclawek — Lowicz — Kalisz — Lowicz. Ob tej zadnji progi zbirajo Nemci trajno nova ojačenja.

300 ruskih topov v Bolgariji.

Berolin, dne 6. decembra.

Ruska vlada je stavila na bolgarsko vlado zahtevo, naj Bolgarija dovoli Rusiji, da sme 300 novih topov, ki jih je francoska tvrdka Schneider-Creuzot izdelala za Rusijo in so došli v bolgarsko pristanišče Dedeagac, spraviti čez bolgarsko ozemlje v Rusijo. Bolgarska vlada je kljub raznim ruskim grožnjam in obljubam rusko zahtevo odločno odklonila. Bolgarija se sklanja na svojo, že večkrat izraženo nevtrality. Topove so morali končno odposlati v Francijo nazaj, ker radi ledu, ki že pokriva rusko morje pri Arhangelsku v Severnem morju, ne morejo spraviti iste v Rusijo.

Cesar Viljem obolel.

Berolin, 8. decembra.

Wolffov časnikarski urad prinaša sledečo uradno poročilo:

Nemški cesar je moral svoje nameravane zopetno odpotovanje na bojno črto radi močnega naha-da v sopilih, združenega z mrzlico, za nekaj časa odložiti. Cesar se je še večeraj in danes držal toliko po koncu, da je sprejel načelnika nemškega generalnega štaba, ki mu je poročal o celom vojnem položaju.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, dne 9. decembra.

V Belgradu je mir in mnogi prebivalci, ki so zbežali, se zopet vračajo. Uprava občinskih zadev je v srbskih rokah, kajpada pod neprestanim nadzorstvom avstrijskih vojaških krogov. Vsled slabega vremena in slabih cest naša armada ni mogla tako naglo zasledovati Srbov kakor bi bilo treba, da bi se ne mogli več na novo zbrati in razvrstiti. Vsled tega so se pri Arangjelovcu in Gornjem Milanovcu močno utaborili in začeli celo z napadi. Dobili so namreč med tem tudi rusko vojaštvo na pomoč. Razven tega pa so odpoklicali vse čete iz Nove Srbije in bolgarske meje ter jih razvrstili v prostoru Arangjelovcu in Milanovcu. Z ozirom na spremenjen položaj pri Srbih se je morala samoumevno tudi naša armada na novo razvrstiti. Tudi naše vrste so pomnožene, ker so nam one čete na razpolago, ki so bile poprej zaposlene pri Belgradu. Naša razvrstitev se razvija po načrtu. Srbi so nas sicer hoteli motiti, a smo jih zavrnili.

Nova razvrstitev naše armade v Srbiji.

Dunaj, 7. decembra.

Z južnega bojišča se uradno poroča:

Z zavzetjem Belgrada je nastala potreba, da se naše čete v Srbiji na novo razvrstijo. Podrobnosti o tem razvrščanju se kajpada še sedaj ne morejo objaviti.

Uradno poročilo s srbskega bojišča.

Dunaj, 8. decembra.

Z južnega bojišča se uradno poroča:

Nova razvrstitev naših čet v Srbiji se vrši po določenem načrtu. Posamezni sovražniški poskusi, motiti našo razvrstitev, so bili odbiti. Sovražnik je pri tem imel občutne izgube. Naša ofenziva (napadalno prodiranje) na južni strani Belgrada ugodno napreduje. Do sedaj smo že ujeli v teh bojih 14 srbskih častnikov in 400 mož.

Srbi zbirajo svoje čete.

Dunaj, 8. decembra.

Mi v Srbiji nanovo razvrščamo svoje čete, a Srbi se med tem skrbno pripravljajo na odpor. Dobili so znatno število novih čet in sicer iz Rusije. Razven tega so odpoklicali vse svoje čete iz Nove Srbije in od bolgarske meje. S temi četami so sedaj začeli iz prostora Arangjelovac in Gornji Milanovac olenzivno postopati proti našim postojankam ob Kolubari.

Uprava v Belgradu.

General Frank je izročil občinsko upravo Belgrada trem prejšnjim belgrajskim občinskim zastopnikom. Za župana pa je imenovan mešan Nestrovič. Upati je, da se bo belgrajsko prebivalstvo, ki je zbežalo, kmalu vrnilo. Jeden izmed novih občinskih upraviteljev se je izrazil: V mestu je vse mirno. In odkrito moramo priznati lepo in pravično postopanje avstrijskih poveljnikov in čet. Mi sedaj ne politiziramo, lampak se trudimo, da kaj storimo za Belgrad in njegovo prebivalstvo. Za mestnega poveljnika v Belgradu je imenovan generalmajor pl. Haala, ki je bil dosedaj trdnjavski poveljnik v Sarajevu.

Novo srbsko ministertvo.

Niš, 7. decembra.

Uradno se poroča, da je Pašić zbral novo ministertvo, ki je sestavljeno, izvzemši liberalce, iz vseh srbskih strank. Ministrski sedež so se sledeče razdelili: Pašić predsedstvo in zunanje zadeve, Pačun finance, Jovanović notranje zadeve, Duričič pravosodje (vsi štirje pripadajo staroradikalni stranki), Drašković javna dela, Davidković poduk (pripadajo neodvisni radikalni stranki), Vojislav Marinković (naprednjak) poljedelstvo in trgovino, artilerijski polkovnik Bojović vojaštvo. Ker se novi vojni minister Bojović nahaja sedaj v inozemstvu, bo ministrski predsednik Pašić do njegove vrnitve vodil vojno ministertvo.

Kako je bil princ Jurij ranjen.

Belgrad, 8. decembra.

Kakor se je svoj čas poročalo, je bil princ Jurij močno ranjen. Kakor se je sedaj izvedelo, je dobil Jurij rano tedaj, ko je z daljnogledom z belgrajskega griča Kalimegdan opazoval gibanje Avstrijcev na nasprotnem bregu Donave. Pri tem je padla v njegovo bližino avstrijska granata, katero